



Urząd Miasta Poznania
Wydział Ochrony Środowiska



UŻYTEK EKOLOGICZNY

DĘBINA

**Przewodnik przyrodniczy
dla średniozaawansowanych**

Autorzy:

Radosław Jaros, Paweł Śliwa

Prace badawcze i wydawnictwo wykonano z inicjatywy i na zlecenie Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Miasta Poznania, a sfinansowano ze środków Gminnego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Poznaniu oraz Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

W opracowaniu udział wzięli:

Przemysław Wylegała
rysunki

Adriana Bogdanowska, Andrzej Kepel, Paweł Śliwa
zdjęcia

Zespół redakcyjny:

Leszek Kurek - prowadzący
Maja Niezborala - opracowanie techniczne
dr Piotr Szczepanowski - korekta

© Copyright by Wydział Ochrony Środowiska Urząd Miasta Poznania



Poznań 2003
wydanie I, nakład 2000 egz., Format B5
ISBN 83 - 89343 - 02 - 9

Druk i oprawa
TOTALDRUK Poznań, ul. Naramowicka 112



Użytek Ekologiczny „Dębina”

Tereny Dębiny należą do ulubionych miejsc wypoczynku mieszkańców Poznania. Nic dziwnego, można tutaj bowiem odetchnąć świeżym powietrzem oraz wypocząć w ciszy i spokoju. Jednak oprócz walorów rekreacyjnych, Dębina posiada także wspaniałą, dziką przyrodę.

Uznaje się, że tutejsze lasy należą do najbardziej zbliżonych do naturalnych w Poznaniu. Są one pozostałością po dawnych rozległych lasach łągowych rosnących w dolinie Warty. Krajobraz Dębiny urozmaicają cztery duże stawy, które tak naprawdę są starorzeczami. Bardzo ważnym elementem hydrologicznym tego obszaru jest rzeka Warta, która miała olbrzymi wpływ na jego obecny kształt.

Na Dębinie zobaczyć możemy wiele gatunków roślin, grzybów i zwierząt. Stwierdzono tutaj występowanie blisko 500 gatunków roślin naczyniowych. Na szczególną uwagę zasługuje dendroflora, reprezentowana głównie przez drzewa liściaste związane z lasami dębowo-grabowymi (grądami), a także łągami i olsami. W wielu miejscach ostały się wiekowe drzewa, głównie dęby, które są pozostałością dawnej puszczy. Wiele z tych drzew uznano za pomniki przyrody. Lasy Dębiny mają bogaty i zróżnicowany podszyt oraz runo, z wieloma ciekawymi i niekiedy rzadkimi gatunkami roślin.

Na tym, stosunkowo niewielkim obszarze odnaleziono ponad 70 gatunków porostów, 26 gatunków mchów oraz wiele gatunków grzybów. W każdej z tych grup są gatunki bardzo rzadkie w skali Wielkopolski.

Bardzo ciekawie przedstawia się tutejszy świat zwierząt, które odnajdują tu dogodne warunki do życia. Bogactwo fauny teren ten zawdzięcza położeniu w dolinie Warty, zbliżonemu do naturalnego środowisku oraz kontaktowi przestrzennemu z terenami pozamiejskimi. Chyba najbardziej rzucającą się w oczy grupą zwierząt są ptaki. W czasie wieloletnich obserwacji ornitolodzy naliczyli ich tu przeszło 130 gatunków, z czego prawie 100 lęgowych. Zobaczyć i usłyszeć można je właściwie na każdym kroku, i choć najwięcej jest ich wiosną i latem, można je tu zaobserwować także zimą. Innymi kręgowcami zamieszkującymi Dębinę są ssaki, które jednak trudniej spotkać w czasie spaceru, gdyż zazwyczaj wolą unikać kontaktu z człowiekiem. Należy także wspomnieć o rybach zamieszkujących stawy. Naliczono tu ich aż 27 gatunków, a fakt, iż można tu złowić naprawdę duże okazy, zawdzięczamy prowadzonej od wielu lat gospodarce rybackiej. W lasach i zbiornikach wodnych roi się od drobnych bezkręgowców.

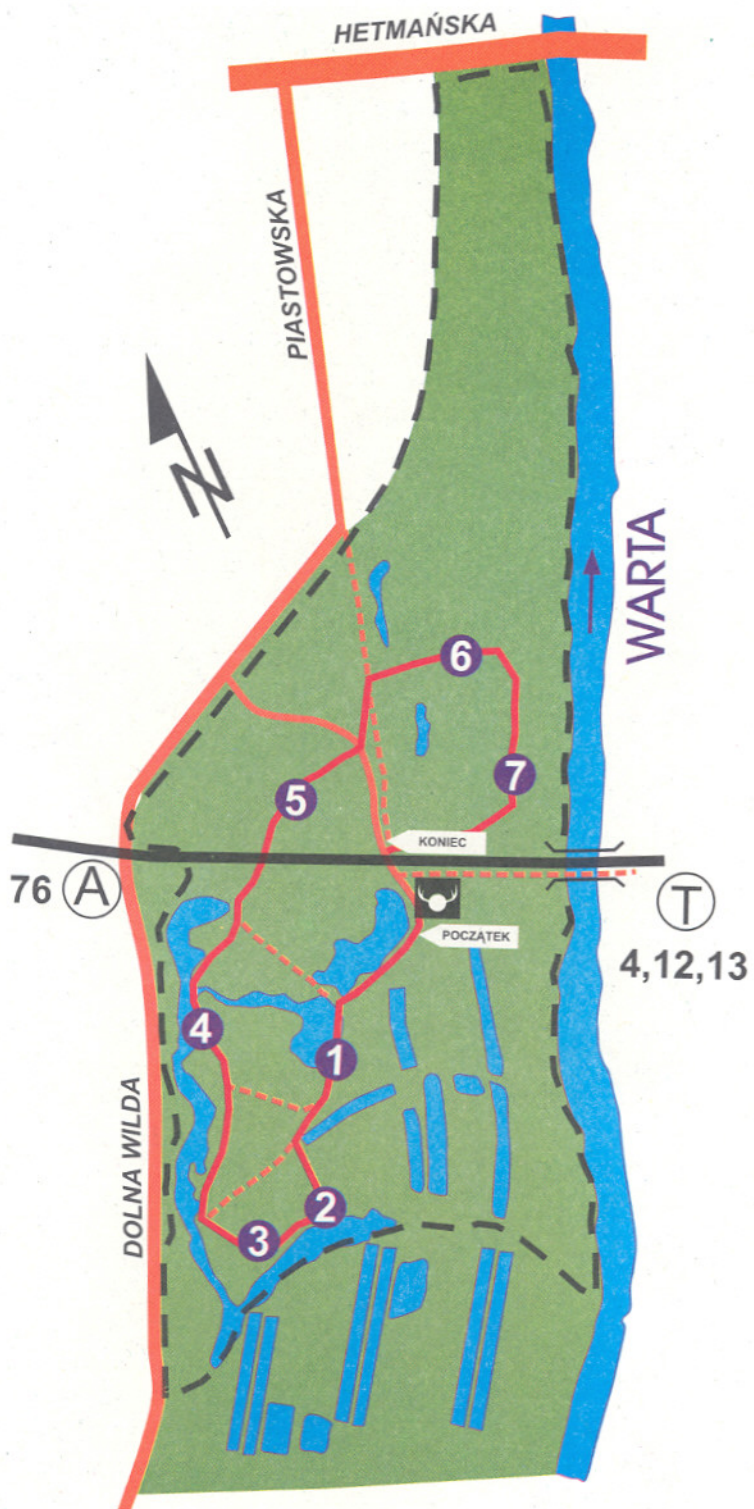
Aby chronić to unikatowe miejsce, Rada Miasta Poznania w 1994 roku utworzyła tu użytek ekologiczny. Obecnie terenem tym opiekuje się Zarząd Zieleni Miejskiej oraz Stowarzyszenie Miłośników Dębiny „Leśniczówka”.

W celu przybliżenia Państwu wspaniałego świata tutejszej przyrody, przygotowana została przyrodnicza ścieżka edukacyjna, do skorzystania z której zapraszamy.





UŻYTEK
EKOLOGICZNY
„DĘBINA”





LEGENDA

	GRANICE UŻYTKU EKOLOGICZNEGO
	ŚCIEŻKA PRZYRODNICZA
	ULICE
	DROGI GRUNTOWE I ŚCIEŻKI
	LASY
	WODY
	PRZYSTANKI ŚCIEŻKI PRZYRODNICZEJ
	LEŚNICZÓWKA
	PRZYSTANEK AUTOBUSOWY
	PRZYSTANEK TRAMWAJOWY

Dojeżdżamy autobusem miejskim linii 76, wysiadamy na przystanku przy Dolnej Wildzie i kierujemy się wzdłuż torów kolejowych do leśniczówki. Można również dojechać tramwajami linii 4, 12, 13 na pętlę na Starołęce. Przechodzimy przez most kolejowy nad Wartą do leśniczówki na Dębinie.

Idziemy drogą, mijając po prawej stronie pierwszy z kilku na trasie naszej wędrówki stawów. Dochodzimy do rozwidlenia dróg i skręcamy na nim w lewo. Po prawej stronie, nad brzegiem wody rośnie okazały dąb – pomnik przyrody (za chwilę dowiemy się dokładniej co oznacza to pojęcie). Kilkanaście metrów dalej, po lewej stronie drogi znajduje się pierwszy przystanek.